

Translations below - Traducción abajo - Übersetzung unten - Перевод ниже

The Barcelona Declaration

On International Women's Day 2019, we declare that the War On Drugs is a war on Womxn Who Use Drugs

The War On Drugs is racist, sexist, classist and heterosexist, and disproportionately affects womxn of colour, youth and womxn in poor communities.

As womxn, trans and gender non-conforming people surviving this war, we reject the widespread stigma, discrimination and criminalisation we face in our daily lives. We call for complete reform and transformation of the current system of prohibition. We call for an end to the ignorant and negative rhetoric.

Drug treatment services are gendered, classed, sexualised and racialised. Drug 'treatment' itself is based on spurious and outdated research, and allows unbridled and unregulated power over the individual. We reject these methods and the ideologies underpinning them.

Global and systemic oppressions violate our rights, as womxn, trans and gender non-conforming people who use drugs, and situate us in multiple, interconnected, vulnerable positions, which lead to numerous harms:

- As womxn who inject drugs, we have a higher prevalence of HIV and Hepatitis than men. Despite this, we don't appear in data and endure discrimination and exclusion from social and health services. The few resources we have tend to be masculinised and inaccessible as well as often not meeting our needs, interests or expectations.
- We are disproportionately impacted by structural violence and social control from the State (policing, limited access to legal aid, extortion, long prison sentences, rape, extrajudicial murder and capital punishment).
- The majority of womxn in prison are sentenced for non-violent drug related offences. Womxn of colour, ethnic minorities, non-binary or trans, and the homeless are particularly targeted.
- In several countries, we face detention in compulsory, unregulated 'treatment' centres, often for indefinite periods with little or no access to judicial processes. Incarceration in closed settings creates a context for increased human rights violations, such as rape and extortion.
- We often experience endemic violence and exclusion within our own communities and families. Not only are we more likely to be assaulted by our partners, but we are less likely to have recourse to justice and protection.
- We suffer intrusion into our bodily and physical integrity, maternal and family life and domestic space. We face routine violations of our sexual and reproductive health rights, by both community and state such as coerced sterilization and pregnancy termination.
- Stigma that assumes womxn who use drugs cannot take care of their children and misinformation on the effects of drug use feeds into strong pressures to end pregnancy. When we don't terminate our pregnancies, there's a strong possibility we will lose custody of our children.
- Those of us who are sex workers, and especially trans womxn, cope with an unacceptable and compounded web of stigma, discrimination and social exclusion.

Despite living with these and other multiple forms of violence daily, Womxn Fighting back Against the War On Drugs are resourceful, enterprising, creative and strong. We possess remarkable resilience. We fight back against prohibition with solidarity, mutual support and leadership, building our networks from the grassroots to the global, from immediate action to long-term strategies to end this war on womxn who use drugs. We embrace intersectional and anti-prohibitionist feminism that integrates queer/trans-inclusive approaches, racial justice and the right to use drugs and experience pleasure. We work to reclaim our bodily sovereignty, including rights to the full range of sexual and reproductive health, gender-sensitive health services, and rights

to use drugs. We do not ask for charity but for solidarity. We demand to live in safety and freedom.

This declaration is an invitation to join forces with womxn like us, womxn who demand an end to the War on Drugs and the negative impact it has on all our lives.

"Let us all cause some trouble and begin to change the world with and for women who use drugs with our powerful conceptual armaments in hand." Elizabeth Ettorre

Our bodies - our choice, our rights, our voice.
#narcofeminism #femdrug

The following groups / organisations support this declaration:

To add your organisation's name to the signatories or to keep in touch - please complete [this form](#).

Women and Harm Reduction International Network (WHRIN)
COUNTERfit

Metzineres. Environments of Shelter for Womxn who Use Drugs Surviving Violences

XADUD. Network of Womxn who Use Drugs

REMA. Network of Anti-Prohibitionist Women

Eurasian Harm Reduction Association

Declaració de Barcelona

El dia internacional de les dones 2019, declarem que la Guerra contra les Drogues és una guerra contra les dones que usen drogues

La Guerra contra les Drogues és racista, sexista, classista i heterosexista i afecta de forma desproporcionada a dones racialitzades, joves i dones en situació d'exclusió i pobresa.

Com a dones, trans i persones de gènere no conformista que estem sobrevivint aquesta guerra rebutgem l'estigma, la discriminació i la criminalització generalitzada que encarem en el nostre dia a dia.

Fem una crida a una completa reforma i transformació de l'actual sistema de prohibició. Incitem a acabar amb aquesta retòrica ignorant i negativa. Els serveis d'atenció i tractament per a les persones que usen drogues són masclistes, classistes, sexistes i racistes. Es basen en investigacions esbiaixades i obsoletes i permeten abusos de poder sobre les persones. Rebutgem aquests mètodes i les ideologies que els fonamenten.

Les opressions globals i sistèmiques vulneren els nostres drets. Com a dones, trans i persones de gènere no conformista que usen drogues, ens situen en múltiples i interconnectades posicions de vulnerabilitat

que comporten nombrosos danys:

- Com a persones que ens injectem drogues, tenim més prevalença de VIH i Hepatitis que els homes. Tot i això, no apareixem a les dades i patim exclusió i discriminació per part dels serveis socials i de salut. Els pocs recursos que existeixen tendeixen a estar masculinitzats i a ser inaccessibles. A més de no abordar les nostres necessitats, interessos i expectatives.
- Rebem l'impacte de la violència estructural i del control social per part de l'Estat: assetjament policial, manca d'accés a una defensa adequada, extorsió, llargues condemnes a presó, violació, assassinats extrajudicials i pena de mort.
- La majoria de dones empresonades ho estan per delictes no violents relacionats amb drogues. Dones racialitzades, minories ètniques, persones no binàries o trans i que es troben en situació de sensellarisme estan sobrerrepresentades.
- A molts països patim detencions forçades a centres de "tractament" no regulats sovint per períodes indefinits i sense accés, o amb un accés molt limitat, a processos judicials.
- L'aïllament a les presons crea un context propici per les violacions de drets humans com ara violacions i extorsions.
- Sovint experimentem violència endèmica i exclusió dins les nostres pròpies comunitats i famílies. No només som més propenses a ser atacades pels nostres companys sinó que a més tenim menys accés a recórrer a la justícia i a sistemes de protecció.
- Patim intrusió als nostres cossos i a la nostra integritat física, maternitat, vida familiar i espai domèstic. Encarem quotidianament vulneracions dels nostres drets sexuals i reproductius tant per part de la comunitat com per part de l'estat com ara l'esterilització coercionada i la interrupció de l'embaràs.
- L'estigma que assumeix que les dones que usen drogues no poden tenir cura de les seves filles i fills i la desinformació sobre els efectes de l'ús de drogues alimenta fortes pressions per a acabar amb l'embaràs. Quan decidim no fer-ho, existeixen moltes possibilitats de que perdem la custòdia.
- Aquelles de nosaltres que som treballadores sexuals, especialment dones trans estem exposades a un intens i inacceptable entramat d'estigma, discriminació i exclusió.

Tot i viure aquestes i d'altres múltiples violències quotidianes, les dones lluitant contra la guerra contra les drogues som recursives, emprenedores, creatives i fortes. Posseïm una extraordinària resiliència. Lluitem contra la prohibició amb solidaritat, suport mutu i lideratge construint xarxes des d'allò comunitari cap a allò global, des de l'acció immediata cap a estratègies a llarg termini per acabar amb aquesta guerra contra les dones que usen drogues. Abracem el feminisme interseccional i antiprohibicionista que integra abordatges inclusius amb les persones trans i de gènere no conformista, justícia social així com el dret a usar drogues i experimentar plaer. Treballem per a reclamar la sobirania sobre els nostres cossos incloent el dret a l'espectre complet dels serveis de salut sexual i reproductiva sensibles amb el gènere. No reclamem assistencialisme sinó solidaritat. Reclamem viure segures i lliures. Aquesta declaració és una invitació a sumar forces amb altres dones que volen acabar amb la Guerra contra les Drogues i el seu impacte negatiu sobre les nostres vides.

"Let us all cause some trouble and begin to change the world with and for women who use drugs with our powerful conceptual armaments in hand." Elizabeth Ettorre

Els nostres cossos- la nostra elecció, els nostres drets - les nostres veus.

#narcofeminism #femdrug

Declaración de Barcelona

En el día Internacional de las Mujeres 2019, declaramos que la Guerra contra las Drogas es una guerra contra las Mujeres que Usan Drogas

La Guerra Contra las Drogas es racista, sexista, clasista y heterosexista, y afecta desproporcionadamente mujeres racializadas, jóvenes y mujeres en situación de exclusión y pobreza.

Como mujeres, trans y personas de género no conformista que sobrevivimos esta guerra, rechazamos el estigma, discriminación y criminalización generalizada que encaramos en nuestro día a día. Hacemos un llamado para una completa reforma y transformación del actual sistema de prohibición. Incitamos a acabar con una retórica ignorante y negativa.

Los servicios de atención y tratamiento para las personas que usan drogas son machistas, clasistas, sexistas y racistas. Se basan en investigaciones sesgadas y obsoletas, y permiten abusos de poder sobre las personas. Rechazamos estos métodos y las ideologías que los subyacen.

Opresiones globales y sistémicas vulneran nuestros derechos. Como mujeres, trans y personas de género no conformista que usan drogas nos sitúan en múltiples e interconectadas posiciones de

vulnerabilidad que conllevan numerosos daños:

- Como mujeres que nos inyectamos drogas, tenemos una mayor prevalencia de VIH y Hepatitis que los hombres. A pesar de esto, no aparecemos en los datos y padecemos exclusión y discriminación por parte de los servicios sociales y de salud. Los pocos recursos que existen tienden a estar masculinizados y ser inaccesibles además de no abordar nuestras necesidades, intereses y expectativas.
- Recibimos el impacto de la violencia estructural y el control social por parte del Estado: acoso policial, acceso limitado a defensa adecuada, extorsión, largas condenas en prisión, violaciones, asesinatos extrajudiciales y pena de muerte.
- La mayoría de mujeres encarceladas lo están por delitos no violentos relacionados con drogas. Mujeres racializadas, minorías étnicas, personas no binarias o trans, y que viven en situación de sinhogar están sobrerrepresentadas.
- En numerosos países, padecemos detenciones forzadas en centros de "tratamiento" no regulados, a menudo por periodos indefinidos con ningún o muy limitado acceso a procesos judiciales. El aislamiento de la cárcel crea un contexto propicio para el aumento de las vulneraciones de derechos humanos, como son violaciones y extorsión.
- A menudo experimentamos violencia endémica y exclusión en nuestras propias comunidades y familias. No sólo somos más propensas a ser atacadas por nuestros compañeros, además solemos tener menos acceso a recurrir a la justicia y sistemas de protección.
- Sufrimos intrusión en nuestros cuerpos e integridad física, maternidad, vida familiar y espacio doméstico. Encaramos cotidianamente violaciones de nuestros derechos sexuales y reproductivos, tanto por parte de la comunidad como por parte del estado como son la esterilización coercionada y la interrupción del embarazo.
- El estigma que asume que las mujeres que usan drogas no pueden cuidar de sus hijas e hijos y la desinformación sobre los efectos del uso de drogas alimenta fuertes presiones para acabar con el embarazo. Cuando decidimos no hacerlo, existen muchas posibilidades de que perdamos la custodia.
- Aquellas de nosotras que somos trabajadoras sexuales, especialmente mujeres trans, estamos expuestas a un intenso e inaceptable entramado de estigma, discriminación y exclusión.

A pesar de vivir estas y otras múltiples violencias cotidianas. Las mujeres luchando contra la guerra contra las drogas somos recursivas, emprendedoras, creativas y fuertes. Poseemos una extraordinaria resiliencia. Luchamos contra la prohibición con solidaridad, apoyo mutuo y liderazgo, construyendo redes desde lo comunitario a lo global, desde la acción inmediata a estrategias a largo plazo para acabar con esta guerra contra las mujeres que usan drogas. Abrazamos el feminismo interseccional y antiprohibicionista que integra abordajes inclusivos con las personas trans y de género no conformista, justicia social, así como el derecho a usar drogas y experimentar placer. Trabajamos para reclamar la soberanía sobre nuestros cuerpos, incluyendo el derecho al espectro completo de servicios de salud sexual y reproductiva sensibles con el género. No reclamamos asistencialismo sino solidaridad. Reclamamos vivir seguras y libres.

Esta declaración es una invitación a sumar fuerzas con otras mujeres que quieren acabar con la Guerra contra las Drogas y su negativo impacto en nuestras vidas.

"Let us all cause some trouble and begin to change the world with and for women who use drugs with our powerful conceptual armaments in hand." Elizabeth Ettore

Nuestros cuerpos- nuestra elección, nuestros derechos, nuestras voces.
#narcofeminism #femdrug

Барселонская декларация

В Международный женский день 2019 года мы заявляем, что война с наркотиками - это война против женщин, употребляющих наркотики!

Война с наркотиками - расистская, сексистская, классовая и гетеросексистская - непропорционально влияет на женщин разных рас, молодых женщин и женщин из бедных сообществ.

Как женщины и транс- и гендерно неконформные люди, переживающие эту войну, мы отвергаем широко распространенную стигму, дискриминацию и криминализацию, с которыми мы сталкиваемся в нашей повседневной жизни.

Мы призываем к полной реформе и трансформации существующей системы запретов. Мы призываем положить конец невежественной и негативной риторике.

Услуги по лечению наркозависимости основываются на гендерных, классовых, сексистских и расовых предубеждениях. Само по себе «лечение» наркозависимости основано на ложных и устаревших исследованиях и позволяет безудержную и нерегулируемую власть над человеком. Мы отвергаем эти методы и идеологии, лежащие в их основе.

Глобальное и системное угнетение нарушает наши права женщин и транс- и гендерно неконформных людей, употребляющих наркотики, и ставит нас во множественные, взаимосвязанные, уязвимые положения, которые приводят к многочисленным рискам:

- У нас, как женщин, употребляющих инъекционные наркотики, более высокая распространенность ВИЧ и гепатита, чем среди мужчины. Несмотря на это, мы не фигурируем в статистике и страдаем от дискриминации и исключения из социальных и медицинских услуг. Те немногие ресурсы, которые у нас есть, имеют тенденцию к маскулинизации и недоступности, а также часто не соответствуют нашим потребностям, интересам или ожиданиям.
- На нас непропорционально влияет структурное насилие и социальный контроль со стороны государства (действия полицейских, ограниченный доступ к юридической помощи, вымогательство, длительные сроки тюремного заключения, изнасилования, внесудебные убийства и смертная казнь).
- Большинство женщин в тюрьме осуждены за ненасильственные преступления, связанные с наркотиками. «Цветные» женщины, этнические меньшинства, гендерквир или транс женщины и бездомные наиболее уязвимы.
- В некоторых странах нам грозит содержание под стражей в обязательных, нерегулируемых «лечебных» центрах, часто на неопределенный срок, практически без доступа к судебным процессам. Заключение под стражу в закрытых учреждениях создает условия для усугубления нарушений прав человека, таких как изнасилование и вымогательство.
- Мы часто сталкиваемся с насилием и изоляцией в наших собственных сообществах и семьях. Мы не только чаще подвергаемся нападениям со стороны наших партнеров, но у нас еще и меньше ресурсов для того, чтобы обратиться к правосудию и защите.
- Мы страдаем от вторжения в нашу телесную и физическую неприкосновенность, материнскую, семейную жизнь и домашнее пространство. Мы сталкиваемся с нарушениями наших прав на сексуальное и репродуктивное здоровье как со стороны сообщества, так и со стороны государства, такими как принудительная стерилизация и прерывание беременности.

- Стигма, предполагающая, что женщины, употребляющие наркотики, не могут заботиться о своих детях, и дезинформация о последствиях употребления наркотиков приводит к сильному давлению с целью прерывания беременности. Если мы не прерываем беременность, есть большая вероятность, что мы потеряем право опеки над нашими детьми.
- Те из нас, кто оказывает сес-услуги, и особенно транс женщины, сталкиваются с неприемлемой стигмой, дискриминацией и социальной изоляцией.

Несмотря на то, что мы ежедневно сталкиваемся с теми или иными многочисленными формами насилия, Женщины, борющиеся против войны с наркотиками креативны, предприимчивы, полны сил и идей. У нас отличная устойчивость и сопротивляемость. Мы сражаемся против запрета силой нашей солидарности, взаимной поддержки и лидерства, создавая наши сети от местных до глобальных, переходя от немедленных действий до долгосрочных стратегий, чтобы положить конец этой войне с женщинами, употребляющими наркотики. Мы придерживаемся межсекционного и анти-прогибиционистского феминизма, который объединяет квир / транс-инклюзивные подходы, расовую справедливость и право употреблять наркотики и получать удовольствие. Мы работаем над тем, чтобы вернуть себе телесный суверенитет, включая права на полный спектр сексуального и репродуктивного здоровья, услуги здравоохранения, учитывающие гендерные аспекты, и права на употребление наркотиков. Мы просим не благотворительности, а солидарности. Мы требуем жизни в безопасности и свободе.

Эта декларация является приглашением объединить усилия с женщинами, такими как мы, женщинами, которые стремятся положить конец войне с наркотиками и ее негативному влиянию на всю нашу жизнь.

«Давайте все создадим некоторые сложности и начнем менять мир с женщинами, употребляющими наркотики, и для них, со всем нашим мощным концептуальным оружием в руках». Элизабет Этторре

Наши тела - наш выбор, наши права, наш голос!
 #narcofeminism #femdrug

Die Barcelona Erklärung

Am Internationalen Frauentag 2019 erklären wir, dass der Kampf gegen Drogen, ein Kampf gegen Frauen* ist, die Drogen gebrauchen

Der Kampf gegen Drogen ist rassistisch, sexistisch, klassistisch und heterosexistisch, und betrifft unverhältnismäßig womxn of colour[BY1] , Jugend und Frauen* aus benachteiligten Communities.

Als Frauen*, Trans und gender non-conforming Personen, die diesen Kampf überleben, weisen wir die weitverbreiteten Stigma, Diskriminierungen und Kriminalisierung, die wir in unserem Alltag erleben, zurück. Wir fordern eine komplette Reform und Veränderung des aktuellen Verbots-Systems. Wir fordern das Ende der ignoranten und negativen Rhetorik.

Drogenbehandlungsdienste sind gendered, klassistisch, sexualisiert und rassistisch. Drogen“behandlung“ als solche basiert auf fadenscheiniger, überholter Forschung, und erlaubt unkontrollierte und unregulierte Macht über das Individuum. Wir lehnen diese Methoden, sowie die darunterliegenden Ideologien, ab.

Globale und systemische Unterdrückungen verletzen unsere Rechte als Frauen*, Trans und gender non-conforming Personen, die Drogen gebrauchen und versetzen uns in mehrfache, miteinander verbundene, vulnerable Positionen, die zu zahlreichen Schäden führen:

- Als Frauen*, die Drogen injizieren, haben wir eine höhere Prävalenz von HIV und Hepatitis als Männer. Dennoch tauchen wir nicht in den Statistiken auf und erleiden Diskriminierung in und Ausgrenzung aus dem Gesundheits- und Sozialwesen. Die wenigen Ressourcen, die uns zur Verfügung stehen, neigen dazu, männlich ausgerichtet (maskulinisiert) und unerreichbar zu sein und nicht unseren Bedarfen, Interessen und Erwartungen zu entsprechen.
- Wir sind unverhältnismäßig betroffen von struktureller Gewalt und sozialer Kontrolle durch den Staat (Überwachung, begrenzter Zugang zu Rechtshilfe, Erpressung, lange Gefängnisstrafen, Vergewaltigung, extralegale Hinrichtung, Todesstrafe).
- Ein Großteil aller Gefängnisinsassinnen* sind für nicht gewalttätige, drogenbezogene Straftaten verurteilt. Womxn of colour, ethnische Minderheiten, non-binary und Trans, sowie Wohnungslose sind besonders betroffen.
- In etlichen Ländern, begegnen uns Festnahmen in unregulierten Zwangs-„Behandlungs“-Einrichtungen – oft für eine undefinierte Zeitspanne mit kaum oder gar keinem Zugang zu gerichtlichen Verfahren. Durch Inhaftierungen in geschlossenen Einrichtungen entstehen Kontexte für erhöhte Menschenrechtsverletzungen wie Vergewaltigungen und Erpressungen.
- Wir erleben häufig weitverbreitete Gewalt und Ausgrenzung innerhalb unserer eigenen Communities und Familien. Nicht nur laufen wir mehr Gefahr, Gewalt durch unsere Partner zu erleben, sondern wir können unwahrscheinlicher auf Recht und Schutz zurückgreifen.
- Wir erleiden Übergriffe in unsere körperliche und physische Integrität, sowie in unser Mutter- und Familiendasein und unseren häuslichen Raum. Wir erleben regelmäßige Verletzungen unserer sexuellen und reproduktiven Rechte, sowohl innerhalb unserer Community als auch von staatlicher Seite, beispielsweise erzwungene Sterilisation und Schwangerschaftsabbrüche.
- Stigmata, wie die Annahmen, dass Frauen*, die Drogen gebrauchen, sich nicht um ihre Kinder kümmern können und Fehlinformationen über die Folgen von Drogenkonsum, führen zu einem erhöhten Druck, Schwangerschaften zu beenden. Wenn wir unsere Schwangerschaften nicht abbrechen, verlieren wir mit hoher Wahrscheinlichkeit das Sorgerecht über unsere Kinder.
- Diejenigen von uns, die Sexarbeiterinnen* sind, insbesondere Transfrauen*, sind einem inakzeptablen und wirren Geflecht aus Stigma, Diskriminierung und sozialer Ausgrenzung ausgesetzt.

Obwohl sie im Alltag mit diesen und anderen vielfachen Formen der Gewalt leben, sind Womxn Fighting back Against the War On Drugs einfallsreich, unternehmerisch, kreativ und stark. Wir verfügen über bemerkenswerte Resilienz. Wir kämpfen gegen Verbote mit Solidarität, gegenseitiger Unterstützung und Führung, Netzwerken auf Grassroot- bis globaler Ebene, Sofortmaßnahmen und langfristigen Strategien an, um den Kampf gegen Frauen*, die Drogen gebrauchen, zu beenden. Wir umfassen intersektionalen und anti-prohibitionistischen Feminismus, der queer- und transinkludierende Ansätze integriert, anti-rassistische Gerechtigkeit und das Recht auf Drogenkonsum und das Erleben von Lust. Wir arbeiten dafür, die Herrschaft über unsere Körper zurückzuerlangen, das heißt unter anderem das Recht auf sexuelle und reproduktive Gesundheit, geschlechtersensible Gesundheitsdienste und das Recht auf Drogenkonsum. Wir bitten nicht um Mitleid, sondern um Solidarität. Wir fordern, in Sicherheit und Freiheit zu leben.

Diese Erklärung ist eine Einladung, sich Frauen* wie uns anzuschließen, Frauen*, die das Ende des Kampfs gegen die Drogen und der negativen Konsequenzen, die dieser auf unser aller Leben hat, verlangen.

„Lasst uns alle, mit und für Frauen, die Drogen gebrauchen, beginnen etwas Unruhe zu stiften um die Welt zu verändern, unsere starken gedanklichen Waffen zur Hand.“ Elizabeth Ettore

Unsere Körper – unsere Wahl, unsere Rechte, unsere Stimme[BY2]

Our bodies – our choice, our rights, our voice

#narcofeminism #femdrug